

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0103

Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, humanitaarisen avun välineen ja Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. huhtikuuta 2018 kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, humanitaarisen avun välineen ja Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta (2017/2258(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208–211 ja 214 artiklan,
- ottaa huomioon tuloksellista kehitysyhteistyötä koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden, joka hyväksyttiin Busanissa vuonna 2011 pidetyssä avun tuloksellisuutta käsittelevässä korkean tason foorumissa ja vahvistettiin Nairobissa vuonna 2016 pidetyssä korkean tason kokouksessa,
- ottaa huomioon Sendaissa Japanissa 14.–18. maaliskuuta 2015 järjestetyn katastrofiriskien vähentämistä käsitelleen kolmannen YK:n maailmankonferenssin,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa New Yorkissa 25. syyskuuta 2015 hyväksytyn kestävää kehitystä koskevan päätöslauselman ”Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development” sekä siihen sisältyneet 17 kestävän kehityksen tavoitetta,
- ottaa huomioon Istanbulissa 23. ja 24. toukokuuta 2016 pidetyn maailman humanitaarisen huippukokouksen sekä nk. kattavan sopimuksen (Grand Bargain), johon jotkin suurimmista lahjoittajista ja avunantajista pääsivät,
- ottaa huomioon Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja 25. kesäkuuta 2005 ja 22. kesäkuuta 2010 tarkistetun AKT–EY-kumppanuussopimuksen¹,
- ottaa huomioon merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin 25. marraskuuta 2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/755/EU²,

¹ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

² EUVL L 344, 19.12.2013, s. 1.

- ottaa huomioon humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96¹,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyn vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013²,
- ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten sisäisen sopimuksen vuosia 2014–2020 koskevasta, monivuotiseen rahoituskehukseen perustuvasta Euroopan unionin avun rahoituksesta AKT–EU-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille (”sisäinen sopimus”),
- ottaa huomioon yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanosta 2. maaliskuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/322³,
- ottaa huomioon yhdenteentoista Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 2. maaliskuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/323⁴,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014⁵,
- ottaa huomioon vuonna 2007 hyväksytyyn humanitaarisesta apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen⁶,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 hyväksytyyn kehityspolitiikkaa koskevan uuden eurooppalaisen konsensuksen⁷,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n suhtautumisesta kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamisesta⁸,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”EU:n Afrikka-hätärahasto: kehitysapuun ja humanitaariseen apuun liittyvät vaikutukset”⁹,

¹ EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.

² EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

³ EUVL L 58, 3.3.2015, s. 1.

⁴ EUVL L 58, 3.3.2015, s. 17.

⁵ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44.

⁶ EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1.

⁷ EUVL C 210, 30.6.2017, s. 1.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0437.

⁹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0337.

- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n vuotta 2015 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta¹,
 - ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselmassa ”Paikallisviranomaiset ja kansalaisyhteiskunta: Euroopan sitoutuminen kestävän kehityksen tukemiseen”²,
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 18/2014 ”EuropeAidin arviointijärjestelmä ja tulospainotteinen seurantajärjestelmä”,
 - ottaa huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 15. joulukuuta 2017 esittämän ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä koskevan väliarviointikertomuksen (COM(2017)0720) sekä siihen liittyvät yksiköiden valmisteluasiakirjat kehitysyhteistyövälineen arvioinnista (SWD(2017)0600) sekä Euroopan 11. kehitysrahaston arvioinnista SWD(2017)0601),
 - ottaa huomioon Euroopan 11. kehitysrahaston ulkoisen arvioinnin (loppuraportti kesäkuussa 2017), jonka komissio tilasi ulkoisten sopimuspuolten ryhmältä,
 - ottaa huomioon Euroopan kehitysyhteistyövälineen ulkoisen arvioinnin (loppuraportti kesäkuussa 2017), jonka komissio tilasi ulkoisten sopimuspuolten ryhmältä,
 - ottaa huomioon 14. helmikuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehityksen avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen” (COM(2018)0098),
 - ottaa huomioon yhdenmukaisuutta koskevan kertomuksen, jossa käsitellään ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden ulkoisen arvioinnin tuloksia (loppuraportti heinäkuussa 2017) ja jonka komissio tilasi ulkoisten sopimuspuolten ryhmältä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä puheenjohtajakokouksen 12. joulukuuta 2002 valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä tekemän päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A8-0118/2018),
- A. toteaa, että ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden hyväksymisen jälkeen kansainvälinen ja unionin poliittinen kehys ovat muuttuneet huomattavasti ja on hyväksytty merkittäviä välineitä, kuten kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030, Pariisin ilmastopöytäkirja, Addis Abeban toimintasuunnitelma, Sendain kehys katastrofiriskien vähentämiseksi 2015–2030 ja Agenda for Humanity -toimintasuunnitelma; toteaa, että EU:lla on ollut johtava rooli näistä välineistä neuvoteltaessa;
- B. toteaa, että Lissabonin sopimus, Agenda 2030 ja kestävän kehityksen tavoitteet sekä humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus, uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus ja Busanissa sovitut kehitysavun tuloksellisuuden periaatteet määrittävät kehitysyhteistyötä ja humanitaarista apua koskevan EU:n strategian; toteaa lisäksi, että neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionin ulko- ja

¹ EUVL C 86, 6.3.2018, s. 2.

² EUVL C 208, 10.6.2016, s. 25.

turvallisuuspoliittisen globaalistrategian, jossa käsitellään muun muassa kehitysyhteistyötä;

- C. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 214 artiklan ja kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen mukaan humanitaarinen apu on toteutettava inhimillisyyttä, tasapuolisuutta, riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevien humanitaaristen periaatteiden mukaisesti ja sen on perustuttava tarpeisiin; katsoo, että humanitaarinen apu ei saa olla kriisinhallintaväline;
- D. katsoo, että kehityspolitiikalla olisi täydennettävä EU:n ulkopolitiikkaa ja muuttoliikkeen hallintaa ja varmistettava samalla, että kehitysrahoitusta käytetään ainoastaan kehitykseen liittyviin tavoitteisiin ja tarkoituksiin eikä sellaisten kulujen kattamiseen, jotka liittyvät rajavalvontaan ja maahanmuuttovastaisiin toimiin;
- E. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) päätavoite on vähentää köyhyyttä ja pitkällä aikavälillä poistaa se kehitysmaista, jotka eivät saa rahoitusta Euroopan kehitysrahastosta (EKR), Euroopan naapuruusvälineestä (ENI) tai liittymistä valmistelevasta tukivälineestä (IPA), ja toteaa, että sen tarkoituksena on antaa temaattista tukea kehitykseen liittyviä julkisia hyödykkeitä koskevia globaaleja toimia ja haasteita varten kansalaisjärjestöille ja paikallisviranomaisille kumppanimaissa ja tukea Afrikan ja EU:n välistä strategista kumppanuutta; toteaa, että DCI on tärkein maantieteellinen väline kehitysyhteistyön alalla EU:n talousarviossa ja että siihen on osoitettu 19,6 miljardia euroa vuosiksi 2014–2020;
- F. toteaa, että EKR:n päätavoitteena on vähentää ja pitkällä aikavälillä poistaa köyhyys Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT) alueelta ja saavuttaa kestävä kehityksen tavoitteet merentakaisissa maissa ja alueilla; toteaa, että EKR on tärkein EU:n kehitysyhteistyöväline ja että yhdenteentoista EKR:ään on osoitettu 30,5 miljardia euroa kaudeksi 2014–2020;
- G. toteaa, että humanitaarisen avun välineen päätavoitteena on tarjota tukea, hätäapua ja turvaa ihmisille, joita on kohdannut ihmisen aiheuttama katastrofi tai luonnonkatastrofi tai muu vastaava hätätilanne, ja että sen keskipisteessä ovat kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat uhrit kansallisuudesta, uskonnosta, sukupuolesta, iästä, etnisestä alkuperästä tai poliittisesta suuntautumisesta riippumatta ja että se perustuu todellisiin tarpeisiin, kansainvälisiin humanitaarisiin periaatteisiin ja humanitaarista apua koskevaan eurooppalaiseen konsensukseen;
- H. toteaa, että humanitaarisen avun välineen keskeiseen tehtävään kuuluvat ihmishenkiä pelastavat toimet, mutta sen toimintaan on lisäksi sisällytetty hätäapu ihmisille, joihin kohdistuu pitkävaikutteisempia kriisejä, kunnostamis- ja jälleenrakennustyöt, katastrofivalmius ja muuttoliikkeiden seuraukset;
- I. toteaa, että tuloksellinen kehitysyhteistyö edellyttää innovatiivisia lähestymistapoja, joiden ansiosta avunantajat voivat vastata nopeasti paikallisiin tilanteisiin, tehdä yhteistyötä paikallisten järjestöjen kanssa ja tukea paikallisia yrityksiä ja yrittäjiä erityisesti köyhimmissä ja epävakaimmissa maissa; katsoo, että EU:n tarkastusjärjestelmän on tarjottava avunantajille joustavuutta, jotta nämä voivat ottaa tällaisissa hankkeissa kohtuullisen riskin ja parantaa siten EU:n kykyä reagoida nopeasti ja antaa tuloksellista apua;

- J. toteaa, että EU on maailman johtava kehitysavun ja humanitaarisen avun antaja; toteaa, että tällä avulla EU pyrkii vähentämään köyhyyttä ja edistämään globaaleja intressejä sekä EU:n etuja ja perusarvoja;
- K. ottaa huomioon, että Abidjanissa 29. ja 30. marraskuuta 2017 pidetyssä Afrikan unionin ja EU:n välisessä huippukokouksessa vahvistettiin aikomus perustaa todellinen, uudistettu, globalisoitunut ja kunnianhimoinen kumppanuus luomalla todellista tasa-arvoa koskevat poliittiset ja taloudelliset edellytykset;
- L. toteaa, että erityisesti Kiinan, Venäjän, Turkin, Brasilian ja Intian kaltaisten kolmansien maiden kanssa tehtyjen kehitysyhteistyösopimusten määrä on kasvanut eksponentiaalisesti;
- M. pitää erittäin huolestuttavana niin sanotun global gag -säännön palauttamista ja laajentamista sekä sellaisten organisaatioiden rahoituksen leikkaamista, jotka tarjoavat naisille ja tytöille perhesuunnittelupalveluja sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviä palveluja;
- N. ottaa huomioon, että kolmansien maiden hallituksilla on todellisia odotuksia, kun on kyse nopeasta toiminnasta ja tehokkuudesta sekä siitä, että vastataan pikaisesti vahvojen kehitysyhteistyökumppanuuksien ylläpitämisen tarpeeseen; ottaa huomioon tarpeen kehittää avoimia ja tuottavia talouksia kumppanivaltioissa ottaen huomioon uudet realiteetit ja kansainvälisellä toimintakentällä olevat uudet talouden toimijat;
- O. toteaa, että koska Yhdistynyt kuningaskunta ei ole mukana vuoden 2020 jälkeen, EU:n talousarvio pienenee brexitin seurauksena 12–15 prosenttia;
- P. toteaa, että EKR:n ja DCI:n arvioinnit vahvistavat, että erilaisten maantieteellisten ja temaattisten välineiden johdonmukainen käyttö on todella mahdollista;
- Q. ottaa huomioon, että yhdennentoista EKR:n arvioinnissa todetaan, että vaarana on, että EKR:stä joudutaan vastaamaan toimintasuunnitelmiin, jotka etäännyttävät sitä sen päätavoitteesta eli köyhyyden lievittämisestä, joita on vaikeaa sovittaa yhteen EKR:n keskeisten arvojen kanssa ja jotka vaarantavat sen hyvin osaaman toiminnan, että kuulemisista huolimatta hallitusten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen näkemykset (lukuun ottamatta joitakin merkittäviä poikkeuksia esimerkiksi Tyynenmeren alueella) on harvoin otettu huomioon ohjelmasuunnitteluun liittyvissä valinnoissa ja että yhdennentoista EKR:n ohjelmasuunnittelussa käytettiin näin ollen ylhäältä alas -lähestymistapaa keskittämisperiaatteen noudattamiseksi, mutta tämä tapahtui Cotonoun sopimuksen keskeisen kumppanuusperiaatteen kustannuksella;
- R. toteaa, että yhdennentoista EKR:n arvioinnin mukaan huhtikuuhun 2017 mennessä lähes 500 miljoonaa euroa EKR:n varauksesta on osoitettu komission pelastuspalveluasuiden ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosaston (ECHO) toiminnan tukemiseen, lähes 500 miljoonaa euroa on ohjattu yksittäisten valtioiden hätätilanteen tukeen ja 1,5 miljardia euroa on osoitettu EU:n Afrikka-hätärahaan; toteaa, että EKR:stä tuetaan myös uutta Euroopan kestävän kehityksen rahastoa;
- S. ottaa huomioon, että DCI:n arvioinnissa todetaan, että DCI on edelleen yleisesti ottaen ajankohtainen ja vastaa tarkoitustaan sekä silloin, kun se otettiin käyttöön, että silloin, kun sen täytäntöönpano oli puolivälissä; ottaa huomioon, että arvioinnin mukaan DCI vastaa uusia toimintapoliittisia asiakirjoja (esimerkiksi uutta kehityspolitiikkaa

koskevaa eurooppalaista konsensusta ja kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmaa), vaikkakin joidenkin painopisteiden toteuttaminen voi olla vaikeaa sen nykyisessä muodossa;

- T. toteaa, että kun vuosien 2014–2020 ulkoisen toiminnan rahoitusvälineet hyväksyttiin, parlamentti ilmaisi asettavansa etusijalle erityisen kehitysyhteistyölle tarkoitetun ulkoisen toiminnan rahoitusvälineen ja kehotti kohdentamaan kehitysvaroja, mikäli EKR budjetoitaisiin;
- U. toteaa, että EKR:n arvioinnissa todetaan EU:n Afrikka-hätärahastosta, että verrattuna tavanomaisiin EKR:n hankkeisiin sen valmistelu- ja hyväksyntäajat ovat lyhyitä, EU osallistuu epäsuorasti hankkeiden täytäntöönpanoon ja hankkeiden lähtökohtana ovat EU:n ensisijaiset huolenaiheet sen sijaan, että niillä pyrittäisiin vastaamaan kumppanimaiden pitkän aikavälin tavoitteisiin, ja kaikki nämä seikat aiheuttavat huolenaiheita hätärahastoon liittyvien EU:n hankkeiden tuloksellisuudesta ja kestävyydestä sekä EU:n kyvystä seurata tiiviisti niiden täytäntöönpanoa;
- V. ottaa huomioon, että unionin kehitysyhteistyön rahoitusvälineiden edunsaajamaihien suuntautuvat rahavirrat ovat pienemmät kuin näistä samoista maista lähtöisin olevien, Euroopassa asuvien maahanmuuttajien yksityiset rahalähetykset;
- W. toteaa, että vaikka Afrikan rauhanrahasto on saanut vuosien aikana miljardeja euroja EKR:stä ja komissio on esittänyt vakavia huolenaiheita sen varainhoidosta, rahastoa ei tästä huolimatta sisällytetty EKR:n arviointiin; toteaa, että Afrikan rauhanrahastoa ei ole arvioitu vuoden 2011 jälkeen;
- X. toteaa, että niiden omien arviointien ja ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä koskevan komission väliarviointikertomuksen mukaan DCI:n ja EKR:n yleistä tuloksellisuutta ja pitkän aikavälin vaikutusta tavoitteiden saavuttamisessa on vaikeaa mitata, mikä johtuu vakavista rajoituksista asianmukaisten arviointi- ja seurantajärjestelmien määrittelyssä ja ulkoisten tekijöiden roolin arvioinnissa ja asiaan liittyvistä useista eri maista ja teemoista; ottaa huomioon, että arvioijien mukaan rahoituksen yhdistäminen toi lisävaroja vain 50 prosentissa tapauksista;
- Y. toteaa, että alustavien täytäntöönpanotoimien valvontaan liittyvät parlamentin määräajat ovat olleet erittäin lyhyitä; toteaa, että määräajoissa ei oteta asianmukaisesti huomioon parlamentin toiminnan piirteitä; toteaa, että toisinaan tätä on hankaloittanut entisestään se, että parlamentille toimitettiin alustavia täytäntöönpanotoimia määräajan jälkeen tai ennen lomakausia, mikä rajoitti entisestään sen kykyä käyttää valvontavaltaansa asianmukaisesti;
- Z. ottaa huomioon, että EU on tunnustanut kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa solmittavien kumppanuuksien tärkeyden ulkosuhteissa; toteaa, että tähän sisältyy kansalaisyhteiskunnan järjestöjen osallistuminen ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden ohjelmasuunnitteluun ja täytäntöönpanoon;

Kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, Euroopan kehitysrahaston ja humanitaarisen avun välineen täytäntöönpanon väliarvioinnin tulokset

Yleiset näkökohdat

1. on tyytyväinen siihen, että DCI:n, EKR:n ja humanitaarisen avun välineen arviointi osoittaa, että näiden välineiden tavoitteet olivat suurelta osin relevantteja niiden

suunnitteluajankohdan toimintapoliittisten prioriteettien kannalta ja että ne vastaavat yleisesti tarkoitustaan sekä kestävän kehityksen tavoitteiden arvoja ja päämääriä; ottaa huomioon, että vuotuinen rahoitusvaje kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi on 200 miljardia Yhdysvaltain dollaria;

2. panee merkille, että jotkut maat, joissa EKR:n ja DCI:n maantieteellisiä ohjelmia toteutetaan, ovat saavuttaneet edistystä köyhyysvähentämisessä sekä inhimillisessä ja taloudellisessa kehityksessä viimeisten kymmenen vuoden aikana, kun taas toisten maiden tilanne on edelleen kriittinen;
3. panee tyytyväisenä merkille, että DCI:n ja EKR:n painopisteet vastaavat kestävän kehityksen tavoitteiden arvoja ja päämääriä, koska EU:lla on ollut merkittävä rooli niiden hyväksynnässä, ja toteaa, että tämä on helpottanut ja yksinkertaistanut huomattavasti kyseisten välineiden väliarviointia;
4. toteaa, että toteutuksensa ensimmäisinä vuosina DCI ja EKR ovat mahdollistaneet EU:n reagoinnin uusiin kriiseihin ja tarpeisiin välineiden laajuuden ansiosta; panee kuitenkin merkille, että kriisien lisääntyminen ja uusien poliittisten prioriteettien esiintyminen ovat aiheuttaneet DCI:lle, EKR:lle ja humanitaarisen avun välineelle rahoituspainetta ja vieneet nämä välineet ääri rajoilleen, mikä on johtanut päätökseen uusien tilapäisten mekanismien, kuten erityisrahastojen, käyttöönotosta, ja toteaa, että näihin liittyy vakavia huolenaiheita, jotka koskevat avoimuutta, demokraattista vastuuta ja irrallisuutta kehitysyhteistyön tavoitteista; muistuttaa, että hiljattain perustetun Euroopan kestävän kehityksen rahaston tarkoituksena on lisätä vipuvaikutusta entisestään;
5. on tyytyväinen DCI:n ja EKR:n entistä parempaan sisäiseen johdonmukaisuuteen, mikä on suurelta osin seurausta korkealaatuisista arvioinneista, yhdenmukaistetuista päätöksentekomenettelyistä sekä alakohtaisesta keskittymisestä;
6. toteaa, että on tapauksia, joissa budjettituen hyödyllisyyden ja tehokkuuden puutetta kritisoidaan edelleen, vaikka tämä tukimuoto vastaa nykyaikaista käsitystä yhteistyöstä, joka on täysin johdonmukainen todellisen kehityskumppanuuden kanssa, tekee mahdolliseksi kumppanimaiden omavastuullisuuden ja jonka etuna ovat joustavuus ja tehokkuus; kehottaa vahvistamaan poliittista ja institutionaalista kumppanuutta, jolla edistetään budjettituen antamista, ja painottaa tehokasta talouden ohjausta ja demokraattisten arvojen kunnioittamista; huomauttaa, että kehitysyhteistyöpolitiikkaa on harjoitettava siten, että otetaan huomioon sitä tarvitsevien maiden ja väestöjen toiveet ja varmistetaan niiden osallistuminen päätöksentekoon ja vastuun ottaminen kehitysyhteistyön avoimesta ja tehokkaasta soveltamisesta;
7. toteaa, että monista maista on tullut ylemmän keskitulotason maita, minkä seurauksena ne ovat päässeet eroon DCI:n nojalla tehdystä kahdenvälisestä yhteistyöstä tai ne saavat aiempaa vähemmän kahdenvälisen yhteistyön avustusta EKR:stä, koska kehitysapu yhdistettynä toimiviin kansallisiin politiikkoihin voi saada aikaan myönteisiä tuloksia; muistuttaa, että köyhyys ja kehitys ovat moniulotteisia asioita ja että BKT:n säilyttäminen ainoana kehitysindikaattorina on riittämätöntä; toteaa myös, että koska enemmistö maailman köyhimmistä ihmisistä asuu keskitulotason maissa, joissa eriarvoisuutta esiintyy edelleen, avun äkillinen poistaminen keskitulotason mailta saattaisi vaikeuttaa kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista; korostaa siksi, että on tärkeää edelleen jatkaa näiden maiden tukemista tässä vaikeassa vaiheessa niiden edetessä kohti vahvempaa kehitystä;

8. korostaa tarvetta varmistaa, että kehitysapua käytetään sen alkuperäisen tarkoituksen mukaisesti ja että avun ja kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteet otetaan asianmukaisesti huomioon; muistuttaa, että EU:n kehitysyhteistyö olisi sovitettava yhteen kumppanimaiden suunnitelmien ja tarpeiden kanssa;
9. korostaa, että EU:n lyhyen aikavälin (turvallisuutta tai muuttoliikettä koskevat) sisäiset edut eivät missään tapauksessa saisi olla sen kehitysyhteistyön ohjelman määrääviä tekijöitä ja että avun ja kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteita olisi noudatettava täysimääräisesti ja niitä olisi sovellettava kaikkeen kehitysyhteistyöhön;
10. panee merkille, että komissio on todennut, että välineiden keskinäistä johdonmukaisuutta voitaisiin parantaa virtaviivaistamalla niitä; korostaa, että tällaiseen päätelmään ei viitata mitenkään yhdessäkään arvioinnissa;
11. pitää huolestuttavana arvioijien havaintoja seuranta- ja arviointijärjestelmien puuttumisesta, jonka vuoksi tuloksia on vaikeaa mitata; korostaa toisaalta, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksissa on tehty useita myönteisiä havaintoja EU:n kehityspolitiikoista; palauttaa mieliin huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin esitti EuropeAidin arviointijärjestelmää ja tulospainotteista seurantajärjestelmää koskevassa erityiskertomuksessa nro 18/2014; kehottaa komissiota käyttämään tämän tilaisuuden hyväkseen parantaakseen entisestään sen tulosjärjestelmää tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti;
12. pitää yllättävinä arviointitulosten ja komission väliarvioinnissaan tekemien päätelmien välisiä eroja; pitää valitettavana, että komission päätelmissä ei käsitellä lainkaan välineiden kumppanuuden puutteeseen liittyviä vakavia ongelmia eikä riskiä siitä, että painopiste siirtyy köyhyyden lievittämisestä muualle, vaikka tämä on arvioinnin keskeinen osa-alue;
13. pitää huolestuttavana, että tietoja ei ole saatavilla lainkaan tai ne ovat rajallisia; toteaa, että vuosituhaten kehitystavoitteet ja kestävä kehityksen tavoitteet ylittävän seuranta- ja arviointijärjestelmän puuttumisen vuoksi ei ole mahdollista mitata täsmällisesti muutoksia esimerkiksi välineen joustavuudessa tai johdonmukaisuudessa muiden välineiden kanssa;
14. huomauttaa lisäksi, että nimenomaisesti poliittisen vuoropuhelun kannustamiseen varatun ja erityisesti puolueiden tukemiseen liittyvän rahoitusluvun puuttuminen ei edistä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista;
15. kehottaa parantamaan raportointia siten, että tilastotietoja ja indikaattoreita tuotetaan automaattisesti;
16. pitää valitettavana, että komissio ei ole käyttänyt väliarvioinnin tarjoamaa mahdollisuutta hyväkseen ja mukauttanut sen yhteydessä toimintapolitiikkojaan kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa vahvistettuihin vaatimuksiin tuen keskittämistä pienimuotoiseen ja kestävään agroekologiseen viljelyyn; toteaa, että ehdotetut toimenpiteet sisältävät sitä vastoin yhä enemmän tukea laajamittaiseen maatalouteen ja maatalousliiketoimintaan;

DCI

17. korostaa, että DCI:n merkitys on pääasiassa sen joustavuudessa vastattaessa odottamattomiin tapahtumiin, mikä koskee ohjelmasuunnittelu- ja

täytäntöönpanomenetelmien valintaa, välineiden sisäistä ja niiden välistä varojen uudelleenjakoa sekä vararahoituksen käyttöä; korostaa, että monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun sisältyvän joustavuuden ansiosta on ollut myös mahdollista muuttaa ohjelmasuunnittelukauden kestoä käytännön tilanteen mukaan, jolloin on voitu ohjata rahoitusta nopeasti uudelleen, jos on tapahtunut merkittäviä muutoksia, ja käyttää erityistoimenpiteitä;

18. pitää myönteisenä, että arvioinneissa on korostettu DCI:n temaattisen ohjelman strategista merkitystä ja etenkin sen kykyä edistää julkisiin hyödykkeisiin liittyviä globaaleja toimia;
19. panee merkille yksinkertaistamisen, yhdenmukaistamisen ja entistä laajemmat täytäntöönpanomenettelyt, jotka otettiin käyttöön unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä annetulla asetuksella (EU) N:o 236/2014, ja toteaa näiden parantaneen DCI:n tehokkuutta; korostaa, että DCI:n perustamisesta annetussa asetuksessa (EU) N:o 233/2014 ei anneta tietoja välineen tuloksellisuuden mittaamista koskevasta seuranta- ja arviointijärjestelmästä; on erittäin huolissaan siitä, että täytäntöönpanomenettelyjä, joista jotkin ovat peräisin varainhoitoasetuksesta, pidetään edelleen pitkinä ja kuormittavina, minkä vuoksi EU:n uskottavuus kärsii ja mikä lisää tiettyjen maiden vähemmän muodollisilta ja ehdollisilta vaikuttavien toimien houkuttelevuutta; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että jotkin näistä menettelyistä ovat peräisin varainhoitoasetuksesta eivätkä ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä, kun taas osa vaatimuksista perustuu kehitysyhteistyön perusperiaatteiden, kuten kumppanuuden ja omavastuullisuuden, soveltamiseen;
20. panee merkille, että komission valmisteluasiakirjat osoittavat, että maksettujen määrien taso on melko alhainen sidottuihin määriin verrattuna; korostaa, että tämä muodostaa kehitysapuun liittyvän ”kilpailun” kannalta merkittävän ongelman; kehottaa sen vuoksi tiedottamaan paremmin rahoitusmahdollisuuksista, jotta varmistetaan, että EU:n kumppanit saavat niistä tietoa; kehottaa kouluttamaan paikallisia toimijoita, erityisesti virkamiehiä, laatimaan unionille tarkoitettuja asiakirjoja, jotta nämä vastaavat paremmin kriteerejä ja jotta siten lisätään niiden mahdollisuuksia tehdä menestyksekkäitä hankehakemuksia; toteaa, että tämän koulutuksen tavoitteena voi olla myös vastata paremmin muiden kansainvälisten järjestöjen hankepyyntöihin;
21. on huolissaan siitä, että DCI:n väliarvioinnin mukaan vaarana on, että ei noudateta vaatimusta, jonka mukaan vähintään 20 prosenttia DCI:n avusta olisi kohdennettava terveyden kaltaisiin perussosiaalipalveluihin ja toisen asteen koulutukseen ja muihin sosiaalipalveluihin, kun nämä tarpeet ovat olennaisia näiden maiden kehitykselle; pitää lisäksi huolestuttavana kansallisiin terveysjärjestelmiin annetun tuen riittämättömyyttä ja sitä, ettei koulutuksen rahoituksen yhteydessä saavutetuista tuloksista ole tietoa; muistuttaa kehityspolitiikkaa koskevan uuden eurooppalaisen konsensuksen yhteydessä tehdystä sitoumuksesta kohdentaa vähintään 20 prosenttia EU:n julkisesta kehitysavusta sosiaaliseen osallisuuteen ja inhimilliseen kehitykseen;
22. on tyytyväinen kansalaisyhteiskunnan järjestöille ja paikallisviranomaisille omistetun temaattisen ohjelman tavoitteisiin ja tuloksiin ja kehottaa säilyttämään sen tulevissa välineissä; on kuitenkin hyvin huolissaan kansalaisyhteiskunnan järjestöille ja paikallisviranomaisille ohjelmien suunnittelu- ja täytäntöönpanovaiheesta annettavasta entistä pienemmästä roolista ja kehottaa vahvistamaan näiden elinten roolia myös palveluntarjoajina sekä ottamaan käyttöön räätälöidympiä yhteistyötapoja ja strategisen

lähestymistavan; korostaa, että näiden maiden kehitystä voidaan täysimääräisesti parantaa vain yhteistyössä legitiimien paikallisviranomaisten kanssa;

23. kannustaa komissiota toteuttamaan toimia, jotka edistävät afrikkalaisen maahanmuuttajayhteisön osallisuutta kehitysalan keskeisinä toimijoina;

EKR

24. toteaa, että EKR:llä on ollut merkittävä rooli köyhyyden poistamisessa ja kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa; panee kuitenkin merkille, että kehitys on ollut heikompaa alueellisella tasolla eikä EKR ole pystynyt saamaan aina aikaan kansallisten, alueellisten ja AKT-maiden sisäisten yhteistyöohjelmien välisiä synergia vaikutuksia ja johdonmukaisuutta;
25. pitää valitettavana, että väliarviointi ei kattanut Afrikan rauhanrahastoa, jota ei ole arvioitu asianmukaisesti vuosiin; toteaa, että nykyään asetetaan yhä enemmän poliittista painoarvoa turvallisuuden ja kehityksen väliselle yhteydelle, ja katsoo, että avainasemassa on näyttöön perustuva päätöksenteko;
26. suhtautuu myönteisesti siihen, että EKR on osoittautunut tarkoitukseensa sopivaksi nopeasti muuttuvassa ympäristössä lyhennetyn suunnittelusyklin, virtaviivaistettujen menettelyjen ja entistä paremman talousarvion hallinnan ansiota; toteaa kuitenkin, että se ei ole vielä täysin mukautunut muuttuneisiin olosuhteisiin ja että menettelyt ovat edelleen jossakin määrin jäykkiä ja kuormittavia;
27. panee merkille, että EKR:n piiriin kuuluvien AKT-maiden ja merentakaisien maiden ja alueiden ryhmien hyvin erilaiset tarpeet ja luonne herättävät kysymyksiä samasta lähestymistavasta, jota sovelletaan menettelyjen ja sääntöjen valintaan, ja viime kädessä EKR:n alueellisesta soveltamisalasta; muistuttaa, että tarvitaan uutta ja aitoa tasa-arvoista kumppanuutta, jonka keskipisteessä ovat ihmisoikeudet;
28. panee merkille, että EKR:ään kohdistuu painetta poliittisten vaatimusten yhä suuremman määrän vuoksi esimerkiksi turvallisuuden ja muuttoliikkeen aloilla, mitä on vaikeaa sovittaa yhteen EKR:n keskeisten arvojen ja EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan periaatteiden ja erityisesti köyhyyden poistamisen kanssa;

Humanitaarisen avun väline

29. on tyytyväinen siihen, että humanitaarisen avun väline on saavuttanut tavoitteensa avun antamisesta hätätilanteissa niin, että kunnioitetaan täysin kansainvälistä julkisoikeutta samalla varmistaen, että humanitaarista apua ei välineellistetä ja että inhimillisyyttä, tasapuolisuutta, riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevia periaatteita kunnioitetaan;
30. toteaa, että humanitaarisen avun välineen avulla käsiteltävien humanitaaristen kriisien ja katastrofien lukumäärä on kasvanut merkittävästi viime vuosina, mikä on johtanut hätäapuvaramien täyteen käyttöön sekä tarpeeseen käyttää lisävaroja; toteaa, ettei tilanne todennäköisesti parane lyhyellä eikä keskipitkällä aikavälillä, kun otetaan huomioon maapallon monilla alueilla esiintyvien kriisitilanteiden lisääntyminen; toteaa tämän osoittavan, että hätäapuvaramista on lisättävä merkittävästi ja kaikkia käytettävissä olevia varoja on käytettävä nopeammin ja joustavammin;

31. katsoo, että ihmisten ja yhteisöjen olisi edelleen oltava humanitaarisen avun välineen keskeisiä kohteita ja sidosryhmiä ja että kaikissa olosuhteissa olisi noudatettava joustavaa, koordinoitua ja tilannekohtaista toimintatapaa, jossa otetaan huomioon paikallishallintojen ja -viranomaisten sekä paikallisyhteisöjen, uskonnollisten kehityspainotteisten järjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden näkemykset; korostaa, että monet näistä järjestöistä, Eurooppaan sijoittautuneet maahanmuuttajayhteisöt mukaan luettuina, tekevät arvokasta työtä useilla kriittisillä aloilla ja voivat tuottaa lisäarvoa humanitaariselle avulle;
32. palauttaa mieliin, että vaaralliset raskaudenkeskeytykset ovat Maailman terveysjärjestön mukaan yksi viidestä tärkeimmästä äitiyskuolleisuuden syystä; palauttaa mieliin kansainvälisesti vahvistetun oikeusperustan, jossa on vahvistettu oikeus seksuaali- ja lisääntymisterveyteen sekä seksuaalisen väkivallan uhrien ja konfliktien uhrien oikeudet;

Jäljellä olevaa täytäntöönpanokautta koskevat suositukset

33. korostaa, että DCI, EKR ja humanitaarisen avun väline olisi pantava täytäntöön uudessa kansainvälisessä sekä EU:n politiikkatoimien kehityksessä niin, että otetaan huomioon esimerkiksi Agenda 2030, Pariisin ilmastopöytäkirja, Addis Abeban toimintaohjelma ja Agenda for Humanity -toimintasuunnitelma;
34. muistuttaa, että kestävä kehitys tavoitteet on saavutettava maailmanlaajuisesti kaikkien kansainvälisten toimijoiden yhteisillä toimilla ja kumppanuudella, ja toteaa, että tämä tarkoittaa kehittyneiden maiden ja kehitysmaiden sekä kansainvälisten organisaatioiden ottamista mukaan toimintaan; korostaa, että EU:n tasolla tämä edellyttää sisäisiä ja ulkoisia toimintapolitiikkoja, jotka laaditaan ja pannaan täytäntöön yhdessä, johdonmukaisesti ja koordinoitusti kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevien periaatteiden mukaisesti; katsoo, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden on oltava yksi keskeisistä tekijöistä ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden määrittelyssä ja täytäntöönpanossa ja EU:n muiden politiikkatoimien ja välineiden hyväksymisessä, mikä johtuu EU:n sisäisten ja ulkoisten politiikkatoimien välisistä yhteyksistä; katsoo kuitenkin, että välineiden keskinäistä yleistä johdonmukaisuutta olisi parannettava entisestään parantamalla erityisesti maantieteellisten ja temaattisten ohjelmien johdonmukaisuutta ja koordinoitua ja lisäämällä koordinoitua ja täydentävyyttä EU:n muiden politiikanalojen kanssa;
35. on huolissaan siitä, että EKR:stä ja DCI:stä aiemmin tarvitsemaansa apua saaneet ylemmän keskitulotason maat voivat kohdata rahoitusvajeen, joka asettaa ne haavoittuvaan asemaan; kehottaa komissiota tarkastelemaan seurauksia, harkitsemaan toimenpiteitä kielteisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja tarjoamaan ylemmän keskitulotason maille mahdollisuuden käyttää niiden tarpeisiin sovitettuja ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä, jotta ne voivat erityisesti nopeuttaa toimia hyvän hallinnon tehostamiseksi torjumalla korruptiota, veropetoksia ja rankaisemattomuutta, varmistamalla oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen sekä vapaiden ja rehellisten vaalien järjestämisen, takaamalla yhdenvertaisuuden lain edessä ja puuttamalla institutionaalisiin heikkouksiin; antaa tunnustusta EUROsociAL-ohjelman puitteissa tällä alalla tehdylle työlle; korostaa kuitenkin, että on tärkeää asettaa etusijalle avustusten ohjaaminen vähiten kehittyneille maille, jotka ovat usein epävakaita, joilla on merkittäviä rakenteellisia kestävä kehityksen esteitä ja jotka ovat siksi riippuvaisia kansainvälisestä julkisesta rahoituksesta;

36. katsoo, että ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä olisi edelleen tuettava suoraan EU:ta paikallisia kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, paikallisyhteisöjä, paikallis- ja aluehallintoja sekä paikallisviranomaisia kumppanimaissa sekä niiden kumppanuuksia eurooppalaisten paikallis- ja aluehallintojen kanssa ja edistettävä järjestelmällisesti niiden aktiivista osallistumista useita sidosryhmiä käsittävään vuoropuheluun EU:n politiikkatoimista ja kaikesta ohjelmasuunnittelusta kaikki välineet kattavasti; katsoo lisäksi, että EU:n olisi edistettävä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen roolia vahtikoirina EU:ssa ja sen ulkopuolella sekä tuettava hajauttamista koskevia uudistuksia kumppanimaissa; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille komission aikomuksen syventää ja vahvistaa käynnissä olevaa työtä kumppanuuksien ja vuoropuhelun luomiseksi kehitysasioiden parissa työskentelevän kansalaisyhteiskunnan kanssa ja lisätä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen verkostojen vuoropuhelua ja osallistumista EU:n päätöksentekoon ja menettelyihin; muistuttaa, että EU:n olisi tuettava demokratian vakauttamista määrittelemällä mekanismit, joilla tuetaan järjestöjen toimia kolmansissa maissa, jotta voidaan edistää vakauttamista ja institutionaalisten normien tehostamista julkisten hyödykkeiden hallinnassa;
37. vahvistaa aikovansa vakaasti valvoa, miten EU täyttää sitoumuksensa antaa jatkuvaa tukea inhimilliselle kehitykselle ihmisten elämän parantamiseksi kestäväen kehityksen tavoitteiden mukaisesti; muistuttaa, että DCI:n tapauksessa tämä tarkoittaa, että vähintään 20 prosenttia tuesta on osoitettava perussosiaalipalveluihin, erityisesti terveyteen ja koulutukseen, sekä toisen asteen koulutukseen; on sen vuoksi huolissaan, että aikana, jolloin inhimilliseen kehitykseen osoitettavan 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen on yhä epävarmaa, komissio siirtää rahoitusta inhimillisestä kehityksestä investointeihin;
38. kehottaa noudattamaan tiukasti ehtoja, jotka mahdollistavat budjettituen tehokkaan käyttämisen, ja kehottaa valvomaan entistä järjestelmällisemmin tämän tukimuodon käyttöä kumppanimaissa, jotta voidaan parantaa vastuuvollisuutta, avoimuutta ja avun tuloksellisuutta ja mukauttaa talousarviotuki sen tavoitteisiin;
39. varoittaa erityisrahastojen vääränlaisesta käytöstä, koska se uhkaa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan erityispiirteitä; korostaa, että erityisrahastoja olisi käytettävä ainoastaan silloin, kun niiden lisäarvo muihin tukimuotoihin verrattuna taataan, erityisesti hätätilanteissa, ja että niiden käytössä olisi aina noudatettava kaikilta osin avun tuloksellisuuden periaatteita ja kehityspolitiikan ensisijaista tavoitetta, joka on köyhyyden poistaminen; on huolissaan siitä, että jäsenvaltioiden ja muiden avunantajien tuki erityisrahastoille on ollut odotuksia vähäisempää, mikä on vaikuttanut niiden tehokkuuteen kielteisesti; muistuttaa, että näihin rahastoihin on sovellettava parlamentaarista valvontaa; pitää erittäin huolestuttavina EKR:n arvioinnin sisältämiä havaintoja EU:n Afrikka-hätärahaston tuloksellisuudesta;
40. muistuttaa, että komission olisi taattava avoimuus, kun erityisrahastoja käytetään, muun muassa toimittamalla parlamentille säännöllisesti tietoja ja varmistamalla sen asianmukainen osallistuminen hallintorakenteisiin sovellettavan EU:n lainsäädännön mukaisesti; muistuttaa lisäksi, että erityisrahastoissa on sovellettava kaikkia kehitysavun tuloksellisuuden periaatteita ja että niiden olisi oltava johdonmukaisia pitkän aikavälin kehitysavun painopisteiden, periaatteiden ja arvojen, kansallisten ja EU:n maakohtaisten strategioiden ja muiden asiaankuuluvien välineiden ja ohjelmien kanssa ja että johdonmukaisuuden arvioinnista laaditut seurantaraportit olisi julkaistava kahden vuoden välein; muistuttaa siksi, että EU:n Afrikka-hätärahaston tarkoituksena on

puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin edistämällä selviytymiskykyä, taloudellisia mahdollisuuksia, yhdenvertaisuutta, turvallisuutta ja kehitystä;

41. muistuttaa, että unionin ulkoisiin toimiin varatut määrärahat on jatkuvasti käytetty täysimääräisesti ja niitä on myös lisätty, mikä on ehdyttänyt kaiken saatavilla olevan liikkumavaran, jota voitaisiin käyttää yhä lisääntyvien kriisien hoitamiseen; katsoo, että useiden kriisien ja epävarmuuden yhteydessä ulkoisen toiminnan rahoitusvälineissä olisi oltava riittävästi joustavuutta, jotta ne voisivat mukautua nopeasti muuttuviin prioriteetteihin ja odottamattomiin tapahtumiin ja jotta niiden avulla voitaisiin saada nopeasti aikaan tuloksia paikalla; suosittelee siksi ulkoisen toiminnan rahoitusvälineen varauksen ja käyttämättömien varojen älykästä käyttöä ja kehottaa lisäämään monivuotisen ohjelmasuunnittelun joustavuutta, käyttämään rahoitusmuotojen asianmukaista yhdistelmää ja harjoittamaan entistä enemmän yksinkertaistamista täytäntöönpanotasolla; painottaa kuitenkin, ettei suurempaa joustavuutta pitäisi saada aikaan avun tuloksellisuuden ja ennakoitavuuden, pitkän aikavälin maantieteellisten ja temaattisten prioriteettien tai kumppanimaiden uudistusten ylläpitämistä koskevien sitoumusten kustannuksella;
42. kehottaa komissiota panemaan humanitaarisen avun välineen täytäntöön tavalla, joka vastaa humanitaarisia periaatteita, maailman humanitaarisen avun huippukokouksessa tehdyn kattavan sopimuksen (Grand Bargain) yhteydessä sovittuja sitoumuksia ja tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 15/2016¹ johtopäätöksiä; kehottaa komissiota erityisesti lisäämään strategisen ohjelmasuunnittelun ja rahoituksen valintamenettelyn avoimuutta, kiinnittämään asianmukaista huomiota toimien kustannustehokkuuteen vaarantamatta humanitaarisen avun tavoitteita ja halukkuutta auttaa heikoimmassa asemassa olevia ja säilyttämään samalla valmiudet pitää yllä humanitaarisia periaatteita tavoittamalla kaikkein heikoimmassa olevat ja toimimalla siellä, missä avun tarve on kiireellisin, parantamaan valvontaa täytäntöönpanovaiheessa, osoittamaan entistä enemmän varoja kansallisille ja paikallisille toimijoille, vähentämään byrokratiaa yhdenmukaistettujen raportointivaatimusten avulla ja säätämään strategiasta, ohjelmasuunnittelusta ja rahoituksesta monivuotisuuden pohjalta, jotta voidaan varmistaa humanitaaristen toimien entistä suurempi ennustettavuus, joustavuus, nopeus sekä jatkuvuus;
43. vaatii, että humanitaarista apua myönnetään edelleen kriisialueiden väestölle ja että humanitaarisen alan toimijat voivat esteettä auttaa uhreja konfliktialueilla ja epävakaisissa maissa;
44. kehottaa komissiota varmistamaan, että humanitaarisiin kriiseihin vastaamiseksi toteutettavien välittömien toimien lisäksi humanitaarisen avun väline yhdessä DCI:n ja EKR:n kanssa ja niitä täydentäen sekä humanitaarisen avun ja kehitysavun yhteydet huomioon ottaen lisää kestävyyttä tulevien sokkien kannalta edistämällä ennakkovaroitus- ja ennaltaehkäisystrategioita ja -rakenteita, tuo pitkän aikavälin kestäviä kehitysetuja hätäavun, kunnostamisen ja kehityksen niveltämistä koskevan tarpeen mukaisesti ja keskittyy jatkuvasti unohdettuihin kriiseihin noudattaen täysimääräisesti periaatetta, jonka mukaan ketään ei jätetä osattomaksi;

¹ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 15/2016: ”Hallinnoiko komissio vaikuttavasti humanitaarista apua konflikteista kärsivälle väestölle Afrikan suurten järvien alueella?”, 4. heinäkuuta 2016.

45. toteaa, että kehitysvälineiden ja humanitaarisen avun välineen välistä täydentävyyttä on parannettava erityisesti humanitaarisen avun ja kehitysavun yhteyksien, selviytymiskykyä koskevan uuden strategisen lähestymistavan ja EU:n katastrofiriskin vähentämiseen ja katastrofivalmiuteen sitoutumisen yhteydessä siten, ettei kuitenkaan heikennetä niiden omia tavoitteita ja toimeksiantoja;
46. palauttaa mieliin, että kehityksellä täydennetään humanitaarista apua, jonka tarkoituksena on ehkäistä sokkeja ja kriisejä;
47. kehottaa tunnustamaan humanitaarisen avun erityisluonteen EU:n talousarviossa, mikä merkitsee tarvetta varmistaa hätäapuvaraus joustavana välineenä, jonka avulla uusiin kriiseihin voidaan vastata riittävin varoin;
48. katsoo, että unionin edustustojen olisi osallistuttava enemmän kehitysyhteistyön ohjelmasuunnittelun valintoihin niiden hallinnoimissa ulkoisen toiminnan rahoitusvälineissä; katsoo, että tämä myös parantaisi täydentävyyttä ja synergiaa ja lisäksi johdonmukaisuutta tarpeiden ja kumppanimaiden omavastuullisuuden kannalta;
49. edellyttää, että komissiolla ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) päätoimipaikoilla ja EU:n edustustoilla on riittävät henkilöresurssit niin määrällisesti kuin kehitysapua ja humanitaarista apua koskevan asiantuntemuksen suhteen;
50. on tyytymätön erittäin lyhyeen määräaikaan, joka parlamentilla on käytössä DCI:n alustavien täytäntöönpanotoimien valvontaan; kehottaa komissiota muuttamaan DCI:n ja humanitaarisen avun komiteoiden työjärjestystä joulukuuhun 2018 mennessä siten, että parlamentille ja neuvostolle annetaan enemmän aikaa valvontavallan asianmukaiseen käyttöön;
51. kehottaa komissiota ja EUH:ta lisäämään ja parantamaan avunantajien koordinoitua yhteisellä ohjelmasuunnittelulla ja yhteisellä täytäntöönpanolla muiden jäsenvaltioiden ja avunantajien kanssa ja varmistamaan, että se vastaa kumppanimaiden kansallisia kehitysohjelmia, ja toteaa, että unionin edustustojen olisi johdettava ja koordinoitava tätä toimintaa;
52. kehottaa parlamenttia lisäämään yhdennentoista EKR:n ohjelma-asiakirjoihin kohdistuvaa poliittista valvontaa keinona lisätä avoimuutta ja vastuuvollisuutta;

Suositukseset DCI:n ja EKR:n vuoden 2020 jälkeisestä rakenteesta sekä humanitaarisen avun välineen tulevasta täytäntöönpanosta

53. toistaa EU:n kehityspolitiikan ja humanitaarisen politiikan olevan itsenäisiä ja toteaa niiden pohjautuvan perussopimuksissa tunnustetuille erityisille oikeusperustoille ja luovan arvoja ja tavoitteita, jotka ovat erityisiä ja joita ei saa asettaa alemmalle sijalle EU:n geopolitiittiseen strategiaan nähden, ja toteaa, että niiden olisi aina noudatettava kehitysavun tuloksellisuuden periaatteita ja humanitaarisen avun osalta inhimillisyyttä, tasapuolisuutta, riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevia periaatteita;
54. korostaa, että on erittäin tärkeää säilyttää erilliset kehitysavun ja humanitaarisen avun välineet noudattaen kehitysavun pääperiaatteita, kun otetaan huomioon arvioinnin havainnot kumppanuuden puutteesta ja köyhyyden poistamista koskevan keskeisen tavoitteen vaarantumisesta uudessa kehityksessä, jossa toimintapoliittiset painopisteet ovat muuttumassa;

55. muistuttaa, että positiivinen talousarvion toteutus on ollut luonteenomaista EKR:lle, DCI:lle ja humanitaarisen avun välineelle, jotka ovat keskeisessä asemassa osoitettaessa kansainvälistä solidaarisuutta ja joiden avulla myös parannetaan EU:n uskottavuutta maailmanlaajuisilla foorumeilla; katsoo, että riippumatta näiden välineiden mahdollisista rakenteellisista muutoksista tai sulautumisista, mukaan lukien EKR:n mahdollinen sisällyttäminen unionin talousarvioon, seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyksessä olisi lisättävä kokonaisuudelle rahoja ja samalla olisi pitäydettävä julkisen kehitysavun kriteerien heikentämisestä ja että jatkossa ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden järjestelmään olisi kuuluttava erityisrahastojen ja -järjestelyjen sisällyttäminen siihen avoimemmin demokraattista omistajuutta ja kehitysavun tuloksellisuutta koskevien keskeisten periaatteiden mukaisesti sekä mahdollisesti ulkoisen investointiohjelman jatkaminen, kun arvioinnissa on osoitettu, että se täydentää kehitystoimia ja että sillä on vaikutuksia ihmisoikeuksiin sekä sosiaalisia ja ympäristöä koskevia vaikutuksia;
56. kehottaa neuvostoa, komissiota ja Euroopan investointipankkia tekemään parlamentin kanssa toimielinten välisen sopimuksen avoimuudesta, vastuuvollisuudesta ja parlamentaarista valvonnasta uudessa kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa vahvistettujen toimintaperiaatteiden pohjalta ottaen huomioon, että tukimuodot ovat siirtymässä suorista avustuksista erityisrahastoihin ja sekarahoitukseen muun muassa Euroopan kestävän kehityksen rahaston kautta;
57. korostaa myönteistä kuvaa, joka kansainvälisellä yhteisöllä on EU:sta yhteistyötä tekevänä globaalina toimijana, mutta katsoo, että hallinnollinen monimutkaisuus ja hitaus voivat vahingoittaa sitä; katsoo, että tämä lisää EU:n pehmeää valtaa kansainvälisissä suhteissa, mikä edellyttää vahvaa ja itsenäistä kehityspolitiikkaa vuoden 2020 jälkeen sekä eriytettyjä kehitysvälineitä;
58. korostaa, että köyhyyden vähentämisen ja pitkällä aikavälillä sen poistamisen, kestävän kehityksen tavoitteiden ja Pariisin sopimuksen täytäntöönpanon sekä maailmanlaajuisen yhteisvarannon suojelun olisi oltava EU:n kehityspolitiikan ja kehitysvälineiden ensisijaisina tavoitteina, ja erityistä huomiota olisi kiinnitettävä tahoihin, joilla riski on suurin;
59. korostaa, että DCI:n ja EKR:n vuoden 2020 jälkeisen rakenteen ja humanitaarisen välineen täytäntöönpanon on vastattava EU:n kansainvälisiä sitoumuksia, joita ovat muun muassa Agenda 2030 ja kestävän kehityksen tavoitteet, Pariisin sopimus sekä EU:n politiikkatoimien kehys, mukaan luettuina uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus, EU:n uusi ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia ja humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus;
60. katsoo, että uusien ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden rakenteessa olisi otettava huomioon näyttö nykyisten välineiden hyvästä toiminnasta sekä julkisen kehitysavun tukikelpoisuusvaatimukset ja tarve saavuttaa kestävän kehityksen tavoitteet;
61. katsoo, että Agenda 2030 ja useiden kestävän kehityksen tavoitteiden globaali ulottuvuus edellyttävät uutta poliittista lähestymistapaa, jossa niin kehitysmaiden kuin teollisuusmaiden kaikkien poliittisten toimijoiden on pyrittävä edistämään kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista yhtenäisillä ja koordinoituilla sisäisillä ja ulkoisilla toimilla, ja katsoo, että uudet vuoden 2020 jälkeiset ulkoisen toiminnan rahoitusvälineet ja uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus ovat tärkeitä tämän toteutumisessa;

62. pitää tärkeänä, että edistetään ihmisoikeuksiin ja periaatteisiin perustuvaa lähestymistapaa kehitysasioihin ja tuetaan siten demokraattisten periaatteiden, perusarvojen ja ihmisoikeuksien edistämistä maailmanlaajuisesti; kehottaa komissiota ja EUH:ta yhdistämään asianmukaisesti ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä annettavan avun ja poliittisen vuoropuhelun sekä kahdenvälisesti että alueellisten ja maailmanlaajuisien organisaatioiden yhteydessä, jotta näitä periaatteita, arvoja ja oikeuksia voidaan edistää;
63. pitää erittäin tärkeänä, että ympäristönsuojelu ja ympäristöpolitiikan tarjoamat mahdollisuudet sisällytetään horisontaalisesti ja monialaisesti kaikkiin kehityspolitiikkoihin; pitää valitettavana, että demokratian, ihmisoikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisessa on edistytty liian vähän; vaatii lisäksi, että Pariisin sopimuksen sitoumukset otetaan kaikilta osin huomioon tulevissa välineissä ja ohjelmissa, joihin on liitettävä asianmukainen seuranta; katsoo näin ollen, että ilmastomuutoksen torjunnalla olisi oltava yhä merkittävämpi rooli kehitysyhteistyössä;
64. pitää välttämättömänä, että arvioidaan kokemuksia, jotta voidaan havaita puutteet EU:n ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden koordinoinnissa muiden kansainvälisten instituutioiden rahoitusvälineiden kanssa ja parantaa koordinaointia synergioiden luomiseksi ja rahoitusvälineiden vaikutuksen maksimoimiseksi kehitysmaissa;
65. pitää tarpeellisena EU:n julkisen kehitysavun tämänhetkisen tason korottamista ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden tulevassa rakenteessa vuoden 2020 jälkeen sekä selkeän aikataulun laatimista niin, että EU voi noudattaa kollektiivista sitoumustaan osoittaa julkiseen kehitysapuun 0,7 prosenttia bruttokansantulosta ja osoittaa 0,2 prosenttia julkisesta kehitysavusta/BKTL vähiten kehittyneille maille; pitää tässä yhteydessä myönteisenä hiljattain annettua komission tiedonantoa uudesta monivuotisesta rahoituskehiksestä; muistuttaa jäsenvaltioita, että niiden on noudatettava sitoumustaan varata 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan julkiseen kehitysapuun; muistuttaa, että on pantava täytäntöön Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomitean suositukset, joiden mukaan avustusten osuuden on oltava keskimäärin 86 prosenttia kaikesta julkisesta kehitysavusta;
66. katsoo, että ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden vuoden 2020 jälkeisessä rakenteessa olisi edelleen otettava huomioon maantieteellisten ja temaattisten monivuotisen ohjelmien yhdistelmä tavalla, joka mahdollistaa kehitystoimet eri mittakaavoissa, sanotun rajoittamatta joustavuuden ja/tai varausten lisäämistä; katsoo, että kumppanimaiden alueellisen yhteistyön ja integraation tukeminen on tärkeä tekijä, jota tarvitaan, jotta voidaan poistaa köyhyys ja edistää pitkän aikavälin kestävä kehitystä;
67. korostaa, että EU:n ulkoisten kehitystoimien on perustuttava kehitysavun joustavuuden ja ennustettavuuden asianmukaiseen tasapainoon sekä riittävään rahoitukseen; toteaa samaan aikaan, että kehitysavun ennustettavuus voidaan muun muassa saavuttaa hyvin toimivien vakiintuneiden ennakkovaroitusjärjestelmien avulla, pääasiassa kaikkein heikoimmassa asemassa olevissa ja selviytymiskyvyltään heikoimmassa maissa;
68. katsoo, että varojen siirtäminen tavoitteiden välillä ja välineen sisällä vaihtuviin prioriteetteihin voidaan tehdä vain kumppanimaiden todellisten tarpeiden pohjalta asettamatta kyseenalaisiksi välineen periaatteita ja tavoitteita ja niin, että valvontaviranomainen osallistuu menettelyyn riittävässä määrin; kehottaa erityisesti tekemään selvän eron julkisen kehitysavun ehdot täyttävän rahoituksen ja toisaalta muun sellaisen rahoituksen välillä, joka ei täytä näitä ehtoja; torjuu jyrkästi DAC-

kelpoisiin toimiin merkittyjen varojen siirtämisen ohjelmiin, jotka eivät täytä julkisen kehitysavun ehtoja; korostaa, että tämän varmistamiseksi ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä koskeviin asetuksiin on sisällytettävä julkista kehitysapua koskevia tavoitteita;

69. katsoo, että ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden vuoden 2020 jälkeisen rakenteen tulisi käsittää joukko vertailuindikaattoreita ja tiukasti sovellettua korvamerkintää sekä sitoumusten valtavirtaistamista riittävien varojen varmistamiseksi keskeisille prioriteeteille;
70. katsoo, että odottamattomat tarpeet on katettava huomattavilla varauksilla ennakoimattomia menoja varten erilaisissa ulkoisen toiminnan rahoitusvälineissä ja että tietyn vuoden sitomattomat tai käyttämättä jääneet varat olisi siirrettävä seuraavan vuoden varauksiin ennakoimattomia menoja varten;
71. muistuttaa, että on tarpeen pitää yllä vahvaa ja riippumatonta humanitaarisen avun välinettä, kuten humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa edellytetään; katsoo, että erillistä varausta olisi ylläpidettävä erityisesti humanitaarista apua varten, jotta voidaan ottaa huomioon, että maailmanlaajuisten tarpeiden kasvaessa humanitaarisen avun varaus on ollut jatkuvasti aktivoituna käynnissä olevan monivuotisen rahoituskehityksen kauden aikana; palauttaa mieliin panneensa toistuvasti merkille komission pyrkimykset vastata kasvaviin haasteisiin ja korostaneensa säännöllisesti, että humanitaarisen avun rahoitusta on lisättävä, ja vaatineensa pienentämään kasvavaa eroa sitoumusten ja maksujen välillä sekä lisäämään EU:n talousarviosta käytettävissä olevan humanitaarisen avun ja kehitysavun tuloksellisuutta ja reaktiivisuutta;
72. korostaa, ettei mitään rahoituksen joustavuuteen ja yksinkertaistamiseen liittyviä etuja saa saavuttaa sen kustannuksella, että lainsäätäjän valvonta- ja seurantakapasiteetti vähenee, mikä vaarantaisi vastuuvollisuuden ja avoimuuden periaatteet; korostaa, että rahoituksen jakoperusteiden on oltava avoimia ohjelmasuunnittelun kaikissa vaiheissa; katsoo, että ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden uuden rakenteen on oltava joustava ja nykyaikainen, mikä mahdollistaa resurssien optimoinnin ja tuottaa kehitykseen liittyviä tuloksia kumppanimaissa;
73. korostaa, että uusien ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden rahoituksellinen joustavuus olisi laajennettava myös maassa sovellettavaan joustavuuteen myöntää pieniä avustuksia paikallisille kansalaisyhteiskunnan järjestöille, yrityksille ja yrittäjille harkinnanvaraisesti; katsoo, että komission olisi tarkistettava nykyisiä tarkastusvaatimuksiaan kehitysavun osalta, jotta voidaan sallia korkeampi riskiprofiili pienimuotoisille paikan päällä myönnettäville avustuksille;
74. korostaa, että kehityspolitiikka ja humanitaariset tavoitteet eivät saa jäädä alisteisiksi avunantajamaiden ja EU:n turvallisuutta koskeville tavoitteille tai rajatarkastuksille taikka muuttovirtojen hallinnalle; katsoo samoin, että julkista kehitysapua olisi käytettävä ensisijaisesti köyhyyden vähentämiseen ja että toimia ja ohjelmia, jotka vastaavat yksinomaan avunantajien kansallisia turvallisuusetuja, ei sen vuoksi pitäisi rahoittaa kehitysrahoituksella; pitää samanaikaisesti välttämättömänä, että tuetaan kumppanimaiden selviytymiskykyä siten, että tavoitteena on luoda suotuisat olosuhteet kestäväälle kehitykselle;

75. katsoo, että tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä muuttoliikkeeseen, turvapaikka-asioihin ja sisäiseen turvallisuuteen liittyvien otsakkeiden mukaisten EU:n sisäisten tavoitteiden saavuttamiseen tarkoitettut määrärahat ja kehityspolitiikkaa koskevan uuden eurooppalaisen konsensuksen täytäntöönpanon tukemiseen tarkoitettut määrärahat on pidettävä erillään; katsoo, että näiden erillisten otsakkeiden yhdistämisen vaarana olisi EU:n avun kasvava välineellistäminen, muun muassa asettamalla sen ehdoksi yhteistyö muuttoliikkeen alalla;
76. esittää tässä yhteydessä, että kehitysavulla olisi vahvistettava entisestään yhteiskunnan ja valtion selviytymiskykyä ja että olisi suunnattava enemmän poliittisia ja rahoitukseen liittyviä keinoja konfliktinestoon ja katastrofivalmiuteen sekä konflikteja ja luonnonkatastrofeja koskeviin varhaisiin toimiin;
77. toteaa, että komission olisi perustettava kumppanimaille myönnetty rahoitus ja yhteistyömuodot pelkän BKT:n sijaan laajoihin perusteisiin, joissa otetaan huomioon osallistava inhimillinen kehitys, ihmisoikeudet ja eriarvoisuuden tasot;
78. toistaa pyyntönsä, että EKR:n budjetoinnilla varmistetaan pääasiallisena välineenä kehityspolitiikan ja EU:n muiden toimintapolitiikkojen välinen johdonmukaisuus ja tehostetaan parlamentin talousarviovalvontaa; toistaa, että EKR:n budjetointi toisi etuja, kuten entistä vahvemman demokraattisen legitimiuden ja välineen seurannan ja määrärahojen paremman hyödyntämiskapasiteetin, että se parantaisi näkyvyyttä ja avoimuutta ja että sen avulla saataisiin selkeämpi kuva EU:n menoista tällä alalla ja se lisäisi EU:n kehitysavun tehokkuutta ja tuloksellisuutta; muistuttaa, että kehityspolitiikkaa koskevilla parlamentaarisisilla keskusteluilla autetaan kansalaisia ymmärtämään EU:n kehitysapumenojen täytäntöönpanoa;
79. korostaa, että EKR:n budjetointiin olisi liitettävä takeet, joilla estetään EKR:n aikaisempien määrärahojen siirtäminen muihin budjettikohtiin, ja että siinä olisi otettava huomioon mahdolliset kolmansien maiden avunantajat; korostaa lisäksi, että Afrikan rauhanrahasto olisi jätettävä EU:n talousarvion ulkopuolelle erillisenä välineenä;
80. korostaa, että EKR:n budjetointia olisi tuettava korottamalla sovittua EU:n talousarvion enimmäismäärää oikeasuhteisesti, jotta tilanne ei johda siihen, että EU:n rahoitussitoumusta AKT-maille leikataan, eikä EU:n kehitysavun yleiseen vähenemiseen vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä;
81. katsoo, että humanitaarisen avun välineen avoin rakenne on tuonut myönteisiä tuloksia; suosittelee siksi, että humanitaaristen toimien ja kehystoimien välineet ja budjetit pidetään erillään samalla kun säilytetään näiden kahden alan väliset vahvat strategiset siteet;
82. korostaa, että on tärkeää vahvistaa demokraattista legitimitteettiä vuoden 2020 jälkeisessä rakenteessa ja että päätöksentekomenettelyjä on pohdittava uudelleen; korostaa, että uudessa vuoden 2020 jälkeisessä rakenteessa lainsäätäjien olisi voitava käyttää täysimääräisesti valvontavaltaansa sekä oikeudellisella että poliittisella tasolla välineiden suunnittelu-, hyväksyntä- ja täytäntöönpanovaiheiden ja täytäntöönpano-ohjelmien aikana; korostaa, että tähän on varattava riittävästi aikaa;
83. katsoo, että jäsenvaltioiden välisen yhteistyön potentiaalia olisi hyödynnettävä täysimääräisesti kehitysohjelmien suunnittelu- ja täytäntöönpanovaiheissa, erityisesti

yhteisen ohjelmasuunnittelun kautta ja siten, että se perustuu kansallisiin kehitysohjelmiin ja on linjassa niiden kanssa;

84. kehottaa ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden väliarvioinnin ja niiden rakennetta vuoden 2020 jälkeen koskevan uudelleentarkastelun yhteydessä parantamaan rahastojen hallintoa ja tutkimaan mahdollisuuksia lisätä niiden johdonmukaisuutta ja yksinkertaistaa niitä sekä varmistamaan, että ne ovat edelleen ajankohtaisia ja että niissä noudatetaan tuloksellisen kehitysavun periaatteita; kehottaa lisäämään sidosryhmien osallistumista tähän arviointiin;

o

o o

85. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä komissiolle.